

A Fővárosi Ítéltábla a Szalma, Ferenczi & Partnerei Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: dr. Szalma Miklós ügyvéd) által képviselt, felperes neve (...) kérelmezőnek a Lázár Ügyvédi Iroda (... ügyintéző: dr. Lázár Zoltán ügyvéd) által képviselt, a (alperes címe) ellenérdekű fél ellen, a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegy törlése iránti kérelmet elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2007. április 27. napján kelt, 1.Pk.24.088/2006/6. számú végzése ellen a kérelmező által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) védjegytörlési kérelmet elutasító határozata ellen előterjesztett megváltoztatási kérelmét. Kötelezte a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű félnek 25.000 Ft eljárási költséget.

A Hivatal a kérelmezőnek az ellenérdekű fél javára oltalom alatt álló ...-i elsőbbségű, ... lajstromszámú „a2 AUTO 2” védjegyének törlése iránti kérelmét valamennyi jogcím vonatkozásában elutasította.

Az elsőfokú bíróság a megváltoztatási kérelmet ugyancsak alaptalannak találta.

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 33. §-ának (1) bekezdése alapján - a 8. § a) pontjának utaló szabálya folytán - a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján vizsgálta a védjegy - kérelmező által hiányolt - megkülönböztető képességét. Elfogadva a Hivatal határozatában elfoglalt álláspontot kifejtette, hogy a megjelölésben szereplő szóösszetétel jelentéséből nem lehet következtetni az árujegyzékben felsorolt - 16., 35., 41. és 42. osztályokba tartozó - áruk, szolgáltatások rendeltetésére, fajtájára, minőségére, és nem tekinthető állandóan és szokásosan alkalmazott kifejezésnek sem. Ebből következően rendelkezik megkülönböztető képességgel. A kérelmezői érveléssel kapcsolatban rámutatott arra, hogy e törlési jogcím tekintetében a megjelölést, illetőleg annak esetleges jelentését kell vizsgálni, és nem értékelhető, hogy az a ... vagy máshoz köthető-e, illetőleg a megjelölésnek ki a jogosultja.

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt rosszhiszemű bejelentésre alapított törlési kérelem vonatkozásában sem látta megállapíthatónak a törlési ok fennállását.

Rögzítette, hogy - az 1989-től sugározott - „Autó 2” című televíziós műsor szerkesztője ... volt. Elfogadhatónak látta, hogy a nevezett személy megjelölés használatával kapcsolatos jogai, mint vagyoni értékű jog jogutódlás folytán az általa alapított gazdasági társaságokhoz (..., ...) kerültek. Az eljárás adataiból nem látta megállapíthatónak hogy a műsor címével kapcsolatos jogok a ... vagy az ellenérdekű felet illették-e meg. Tényként rögzítette ugyanakkor, hogy a felek közötti jogvitákban a ... egyetlen alkalommal sem lépett fel jogai érvényesítése végett. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a megjelölést maga sem tekintette olyannak, amelyre vonatkozóan kizárólagos jogai fennállnának.

Elfogadta az ellenérdekű fél állítását, miszerint a megjelölést az ellenérdekű fél ügyvezetője használta először az általa szerkesztett műsor címeként, így az az ő személyéhez és tevékenységéhez köthetően vált ismertté. Utalt a kérelmező védjegy bejelentését elutasító hivatali és bírósági határozatokra is, amelyekben megállapítást nyert, hogy az „Autó2” elnevezés 1989-től ..., az általa szerkesztett televíziós műsorhoz kapcsolódik. Az értékelés körébe vonta azt is, hogy a megjelölés speciális grafikai kialakítását 1993-ban a tervezte.

Nem találta bizonyítottnak a kérelmezőnek a televíziós műsor készítése, illetőleg a lapszerkesztés során polgári jogi társaság keretében kifejtett közös tevékenység és közös megjelölés használatra vonatkozó álláspontját.

Mindezek alapján nem látta megállapíthatónak a védjegy rosszhiszemű bejelentését.

Nem fogadta el a védjegy törlését megalapozó okként a Vt. 5. §-a (1) bekezdésének a) pontjára alapított névviseléshez fűződő jogok sérelmét állító kérelmezői álláspontot sem. Kifejtette, hogy a Ptk. 77. §-ának (1) bekezdése a jogi személy nevének védelmét deklarálja, a kérelmező elnevezése pedig nem azonos a védjegyszóval és nem is hasonló ahhoz. Ez a szabály pedig nem terjeszthető ki a kérelmező által kiadott termék kereskedelmi nevére.

Ismertette a végzés, hogy a kérelmező a támadott védjegy használatának elmulasztása miatt az oltalom megszűnésének megállapítását önálló kérelemként is fenntartotta. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság azt fejtette ki, hogy az oltalom megszűnésének megállapítása és a védjegy törlése - az eltérő feltételek vizsgálata miatt - egy eljárás keretében nem folytatható le. Álláspontja szerint a Hivatal eljárási szabályt sértett, amikor a használat hiányával kapcsolatos kérelmet nem iktatta új ügyszámra, amely eljárást a törlési eljárás jogerős befejezéséig fel kellett volna függesztenie. Ezt az eljárási szabálysértést orvosolhatónak látta azzal, hogy a kérelmező a védjegytörlési eljárás jogerős befejezését követően az oltalom

használat hiánya miatti megszűnésének megállapítása iránt önálló kérelmet terjeszthet elő. Erre tekintettel a kérelmezőnek a használat hiányára vonatkozó előadásával nem foglalkozott.

A kérelmezőnek az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét nem találta teljesíthetőnek, rámutatva arra, hogy a kérelmező által hivatkozott, a televíziós műsorhoz fűződő szerzői jog tárgyában indított peres eljárásban hozandó döntés nem előkérdése jelen jogvita elbírásának.

A kérelmező fellebbezésében az elsőfokú végzés megváltoztatását és a védjegy törlésének elrendelését kérte. Másodlagosan a további bizonyítás érdekében a végzés hatályon kívül helyezését indítványozta.

Álláspontja szerint a tényállás kellő feltárásának és a szükséges bizonyítás lefolytatásának hiánya, továbbá téves jogszabály értelmezés miatt a végzés megalapozatlan és jogszabálysértő.

Kifogásolta, hogy a megkülönböztető képesség vizsgálata során az elsőfokú bíróság nem vonta az értékelés körébe, hogy a megjelölés más árujától, illetve szolgáltatásától „megkülönböztethető-e”. Álláspontja szerint a televízióban sugárzott műsor, illetőleg az azzal párhuzamosan kiadott folyóirat címében használt megjelöléssel szemben a támadott védjegy megkülönböztető képességgel nem rendelkezik. Az ítélezési gyakorlatra hivatkozva állította, hogy amennyiben a megjelölést többen ténylegesen használják, arra egyik bejelentő sem szerezhet oltalmat. Megítélése szerint a megkülönböztető képesség csak akkor lenne megállapítható, ha a megjelölést illetően ... szerzői joga fennállna.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a rosszhiszemű bejelentésre alapított törlési ok vizsgálata körében bizonyítás nélkül fogadta el, hogy az „autó 2” megjelölés ... illette, majd e jogát az általa alapított gazdasági társaságokba bevitte.

Érvelése szerint a szóban forgó megjelölés a műsor előállítójaként és sugárzójaként a ..., nem pedig a műsor szerkesztőjéhez kötődött. Szerinte abból, hogy az ... nem sérelmezte a és az ellenérdekű fél közötti jogutódlást, továbbá nem lépett fel jogainak érvényesítés érdekében, még nem következik, hogy a megjelölés .. illeti. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az 1993. novemberében létrejött megállapodást, amelyből azzal, hogy az ... engedélyt adott a név használatára, megállapítható, hogy magát tekintette a megjelölés jogosultjának. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítás nélkül fogadta el, hogy ... az őt megillető jogokat vagyoni értékű jogként az általa alapított gazdasági társaságokba bevitte és ebben a körben a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében foglalt kioktatásai kötelezettsége ellenére nem tájékoztatta a feleket a bizonyításra szoruló tényekről és a bizonyítási teherről. Állította, hogy az ellenérdekű fél nem szerzett jogosultságot a megjelölésre és ennek tudatában, a tényleges használat szándéka nélkül tett bejelentést a védjegyre. Fenntartotta a polgári jogi társaság létrejöttével kapcsolatos előadását. Hangsúlyozta, hogy az

együttműködés során a közös használat ellenére szeretne volna az ellenérdekű fél a megjelölést a maga számára kisajátítani.

A névviselési jog sérelmére alapított törlési ok tekintetében közzétett eseti döntésekre hivatkozva azzal érvelt, hogy amennyiben védelem illeti meg a több művész (együttes) által felvett közös nevet, úgy azzal analóg módon ítélt meg a lapalapító által létrehozott folyóirat nevének használata.

Álláspontja szerint a jelen ügy kulcskérdése, hogy ... megilletik-e az „autó 2” című műsor létrehozásával kapcsolatban a szerzői jogok, amelynek tárgyában nemleges megállapítási per van folyamatban. Ezért szerinte hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor nem függesztette fel az eljárást a per jogerős befejezéséig. Közzétett eseti döntésre hivatkozott, amelyben megállapításra került, hogy a szerzői jogi per a védjegy törlése iránti eljárásnak előkérdése. Az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét a másodfokú eljárásban is fenntartotta.

Az ellenérdekű fél a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság érdemben helytálló döntést hozott, amellyel a másodfokú bíróság egyetért.

Az elsőfokú bíróság az egyes törlési okok tekintetében a jogszabály helyes értelmezésével az eljárás adatai alapján helytálló következtetésre jutott. Nem sértett eljárási szabályt azzal, hogy nem vett fel további bizonyítást olyan körülmények tisztázása céljából, amelyek az adott törvényi tényállás megítéléséhez nem voltak szükségesek.

A fellebbezésben előadottak kapcsán a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá.

A Vt. 1. §-ának (1) bekezdése értelmében védjegyoltalomban részesülhet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, amely alkalmas arra, hogy valamely árut vagy szolgáltatást megkülönböztessen mások áruitól vagy szolgáltatásaitól. Az oltalomból kizáró okok, illetőleg a lajstromozott védjegy esetében a törlési okok két típusát tartalmazza a védjegy törvény. Az abszolút kizáró okok (Vt. 2-3. §) minden áruval és szolgáltatással kapcsolatban, a relatív kizáró okok (Vt. 4-6. §) csak meghatározott áruk, illetve szolgáltatások tekintetében akadályozzák a megjelölés védjegyoltalmát.

Az abszolút kizáró okok esetében a megjelölés önmagában alkalmatlan a lajstromozásra. Ilyen - többek között - a törlési kérelemben hivatkozott, mások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztető képességgel nem rendelkező és a rosszhiszeműen bejelentett megjelölés.

A Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A fenti rendelkezés értelmében az olyan megjelölés kizárt a védjegyoltalomból, amely kizárólagossággal tünteti fel azokat az áruadatokat, amelyekre a versenytársaknak az áru valamely jellemzője feltüntetéséhez szüksége lehet, vagy amely az általános nyelvhasználat részeként szokásosan használatos. A forgalomban szokásosan a termék tulajdonságainak kifejezésére használt jelekre, áruadatokra nem szerezhető kizárólagos használati jogot biztosító oltalom. Az ilyen megjelölések kizárólagos joggal való lefoglalása indokolatlan volna mind a versenytársak, mind a fogyasztók szempontjából.

A megkülönböztető képesség hiányára vonatkozó törlési kérelem esetében ezért azt kell vizsgálni, hogy az „a2 AUTÓ 2” ábrás megjelölés olyan, a forgalomban szokásosan használt kifejezésnek tekinthető-e, amelyre a versenytársaknak az áru vagy szolgáltatás jellemzőinek feltüntetéséhez feltétlenül szüksége van. Ennek figyelembe vételével helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vizsgált szóösszetétel nem minősül az árujegyzékben felsorolt áruk és szolgáltatások tekintetében azok rendeltetése, fajtája, minősége vagy egyéb jellemzője feltüntetésére szokásosan használt kifejezésnek, ezért rendelkezik megkülönböztető képességgel.

A forgalomba szokásosan használt terméknév vagy áruadat esetén fogalmilag kizárt a máshoz kötött - egyetlen gyártóhoz kapcsolható - megjelölés. A megjelölés bizonyított általános, elterjedt használata eredményezheti a megkülönböztető képesség hiányát. Az adott esetben azonban erről nincs szó. A fellebbezésben kifejtett téves állásponttal szemben a megkülönböztető képesség megítélése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az adott megjelölést korábban valaki - műsor vagy folyóirat címeként - használta-e, illetőleg a megjelöléshez fűződő szerzői jog kit illet. A védjegy elsőbbségének időpontjához viszonyított korábbi használat, illetőleg a más korábbi szerzői jogába ütköző megjelölés a relatív kizáró okok között nyerhet csak értékelést, amelyekre a kérelmező törlési kérelmében nem hivatkozott (Vt. 5. § (1) bek. b) pont és (2) bek. a) pont).

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

A rosszhiszeműség védjegyjogi megítélésénél általánosan használt fogalom alapján rosszhiszemű az, aki tudva arról, hogy a jog nem őt illeti meg, hamis, csalárd

szándékkal tesz védjegybejelentést. A rosszhiszemű védjegybejelentés megítélése mindig az eset összes körülményei alapján ítéltető meg.

Az adott esetben a védjegybejelentés rosszhiszeműségének vizsgálata során tehát két fogalmi elem bizonyítása szükséges: a tudat, azaz hogy a bejelentő tudva arról, hogy valamely jog folytán mást megillető megjelölést jelent be lajstromozásra és a tisztességtelen szándék, amellyel a más megjelölésének ismertségét kihasználva, illetőleg a megjelölés kisajátításának céljából az oltalom megszerzésével kíván magának kizárólagos jogokat szerezni.

A felek - másik fél által vitássá nem tett - nyilatkozatai és a csatolt okiratok alapján a törlési jogcím vizsgálata körében a következőket látta értékelhetőnek a másodfokú bíróság:

... szerkesztette a ... csatornáján 1989-től sugárzott „Autó2” című műsort. A műsor készítésében a kérelmező gazdasági társaság természetes személy tagjai is közreműködtek. A szóban forgó műsort 1991-től a ..., majd 1994-től ... készítette. Mindkét cégnek az egyik alapítója és ügyvezetője ... volt. A védjegyet a speciális grafikai kialakítású ábrás elemmel együtt - amelyet ... terveztetett meg - 1993. januárjától használták a televíziós adásban. A kérelmezői cég 1993. szeptemberében alakult. Még ebben az évben került sor az „Autó 2” című időszaki lap alapítására, amellyel kapcsolatban ... - az 1993. november 11-én kelt nyilatkozatában - hozzájárult ahhoz, hogy a lap alapító okiratában alapítóként kizárólag a kérelmező szerepeljen. 1993. novemberében a és a megbízottjaként eljáró ... társaság, valamint a kérelmezői cég és annak megbízásából eljáró ... között megállapodás jött létre. Ebben rögzítésre került, hogy a ... a kérelmezővel közösen adja ki a sugárzott „Autó 2” című műsorhoz kapcsolódó havilapot (1. pont), s a lap a televíziós műsor kiegészítőjeként, az abban szereplő témák feldolgozásával készül és az ... hozzájárult ahhoz, hogy a lap az „AUTO K2TTŐ” nevet viselje (2. pont). A a tárgyi megjelölésre vonatkozó védjegybejelentést nem tett.

A fent ismertetettek figyelembe vételével az eljárás adatai és az összes körülmények mérlegelése alapján nem volt megállapítható, hogy az ellenérdekű fél a megjelöléshez fűződő mást megillető jogról tudva, csalárd, tisztességtelen szándékkal jelentette be a megjelölést lajstromozásra. Az ismert körülmények inkább arra a következtetésre adnak alapot, hogy az ellenérdekű fél a megjelölést a cég alapítójának, ... a kezdetektől fogva tartó saját használatán alapulóan, annak engedélye folytán jelentette be lajstromozásra. Így a fenti tényállás mellett elfogadható az ellenérdekű fél részéről annak jóhiszemű feltételezése, hogy a cég alapítója a megjelöléshez fűződő jogok jogosultja, mivel ő volt az „autó 2” című műsor kitalálója és szerkesztője. Ilyen körülmények mellett a csalárd, tisztességtelen szándék a védjegy bejelentésével nem állapítható meg.

A rosszhiszemű védjegybejelentés megítélése szempontjából nincs jelentősége a felek arra vonatkozó érvelésének, hogy a műsorhoz fűződő szerzői jog ... vagy a ...

illeti-e meg. Ennek jogi megítélése csak a más korábbi szerzői jogát sértő megjelölés esetében bír jelentősséggel, amelynek vizsgálata a jelen eljárásnak nem tárgya (Vt. 5. § (1) bek. b) pont). A rosszhiszeműség kizárásához elégséges az, hogy a bejelentő alappal hitte azt, hogy a megjelöléshez fűződő jogosultság őt illeti.

A téves fellebbezési állásponttal szemben nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor nem folytatott le további bizonyítást arra vonatkozóan, hogy ... miként vitte be a vagyoni jogokat az általa alapított gazdasági társaságokba. A rosszhiszemű szándék kizárásához ugyanis önmagában az is elégséges, hogy az ellenérdekű fél megjelölés használata és védjegybejelentése az ügyvezetőjének - saját jogú használatára alapított - engedélye alapján történt.

A fellebbezésben hivatkozott 1993. novemberi megállapodásból, amelyben az ... ahhoz járult hozzá, hogy az „Autó 2” című műsorhoz kapcsolódó havilap az „AUTO K2TTŐ” nevet viselje, pedig nem következik, hogy az ... a műsorcím kizárólagos jogosultjának tekintette magát.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy nem nyertek bizonyítást a kérelmező által hivatkozott polgári jogi társaság fennálltának feltételei. A fent ismertetettek szerint a megjelölést a kérelmező részben az ..., részben ... engedélye alapján használta az időszaki lappal kapcsolatban. Önmagában az a kérelmezői előadás, hogy az ellenérdekű fél és a kérelmezői gazdasági társaság természetes személy tagjai a műsorban és a lapkiadás során munkaviszony vagy egyéb munkavégzésre irányuló jogviszony alapján közös tevékenységet fejtettek ki, nem alkalmas a Ptk. 568. §-a (1) bekezdésében meghatározott polgári jogi társaság keretében végzett közös gazdasági érdek és közös gazdasági tevékenység igazolására.

A Vt. 5. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amely másnak személyhez - különösen névhez, képmáshoz - fűződő korábbi jogát sértené.

A névviselési jog sérelmét állító kérelmezői állásponttal szemben helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy miután a kérelmező jogi személy neve nem azonos és nem is hasonló a védjegyben szereplő kifejezéshez, a törlési kérelem e tekintetben alaptalan.

Tévesen érvelt azzal a kérelmező, hogy a több művész által felvett közös név (együttes neve) védelméhez hasonlóan - analógia útján - a névviseléséhez fűződő jogvédelem illeti meg a forgalmazott termék, jelen esetben a kérelmező által kiadott időszaki lap elnevezését. A Ptk. 77. §-a a természetes és nem természetes személy nevét, nem pedig a jogi személy által forgalmazott termék nevét oltalmazza (EBH1999. 95.).

A Vt. 79. §-a folytán alkalmazandó Pp. 152. §-ának (2) bekezdése szerint a bíróság a tárgyalást akkor is felfüggesztheti, ha a per eldöntése olyan előzetes kérdés

elbírálásától függ, amelynek tárgyában más polgári per vagy a bíróság hatáskörébe tartozó más polgári eljárás már folyamatban van.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor nem függesztette fel a jelen eljárást a kérelmező által indított per jogerős befejezéséig. A perben hozandó döntés, miszerint ... megilleti-e az „Autó 2” című televíziós műsorhoz fűződő szerzői jog, a kérelmező által hivatkozott törlési jogcímek megítélését illetően nem előkérdése a jelen jogvita elbírálásának.

A másodfokú bíróság a következőket tartja szükségesnek megjegyezni a - fellebbezésben nem kifogásolt - használat hiányára hivatkozó kérelmezői állásponttal kapcsolatban az elsőfokú bíróság által kifejtettekre.

Tévesen tartalmazza az elsőfokú végzés indokolása azt a megállapítást, hogy az oltalom megszűnésének megállapítása és a védjegy törlése egy eljárás keretében nem folytatható le. A Vt. 76. §-ának (2) bekezdése ugyanis éppen az eljárások összefüggése, valamint az azonos eljárási szabályok és pergazdaságossági szempontok miatt rendelkezik akként, hogy az egy védjegy ellen irányuló több megszűnés-megállapítási kérelmet, valamint a törlési és a megszűnés megállapítására irányuló kérelmeket lehetőség szerint egy eljárásban kell elintézni.

Az eljárás adataiból az is megállapítható, hogy a kérelmező a Hivatal előtti eljárásban nem terjesztett elő a Vt. 18. §-ának (1) bekezdése alapján a védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnésének megállapítására irányuló önálló kérelmet, amely után - függetlenül attól, hogy a törlési kérelemmel együtt, egy eljárásban kerül-e elbírálásra - a 19/2005. (IV. 12.) GKM rendelet 14. §-a alapján külön igazgatási szolgáltatási díjat kell megfizetni. A védjegy használatának hiányára az ellenérdekű fél csupán a rosszhiszemű védjegybejelentésre vonatkozó érvei alátámasztásának körében hivatkozott.

Miután a védjegy törlése tárgyában hozott hivatali határozat megváltoztatása iránt folyamatban levő eljárásban a bíróság előtt előterjesztett használat hiánya miatti megszűnés megállapítására vonatkozó önálló, új kérelem elbírálására nincs lehetőség, az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha erre irányuló kifejezett kérelem esetén a Vt. 91. §-ának (3) bekezdése alapján azt átteszi a Hivatalhoz. Mindezek figyelembe vételével nem sértett eljárási szabályt a Hivatal, amikor nem „iktatta új ügyszámra” a megszűnés megállapítási kérelmet.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a megszűnési és törlési kérelem egy eljárásban való elbírálásának kizártságára és a Hivatal eljárási szabálysértésére vonatkozó megállapítását a végzés indokolásából mellőzi.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes végzését a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés kapcsán az ellenérdekű félnek, aki a fellebbezésre észrevételt nem tett, felszámítható költsége nem merült fel, így másodfokú eljárási költség viselése tárgyában határozni nem kellett.

Budapest, 2007. december 4.

Tóth Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.. Lesenyei Terézia s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző